

Opłata za wodę a skarga do sądu administracyjnego

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: piątek, 18, styczeń 2019 15:38

Patrycja Grebla-Tarasek

Odśłony: 2466

Opłata za usługi wodne nieuiszczona w terminie jest zaległością podatkową. Na decyzje w sprawie opłaty za wodę służy najpierw odwołanie do właściwego Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich, a nie bezpośrednio skarga do sądu administracyjnego - tak orzekł Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie.

Orzeczenie to zapadło w sprawie rolnika prowadzącego prywatnego gospodarstwo rolne. Dyrektor Zarządu Zlewni Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie określił mu opłatę stałą za pobór wód podziemnych, za okres od 1 stycznia 2018 r. do 31 grudnia 2018 r., w wysokości 259 złotych, której gospodarz nie uregulował.

Podano, że w dniu 28 lutego 2018 r. ustalono skarżącemu w formie informacji rocznej opłatę stałą w wysokości 259 zł za pobór wód podziemnych i wskazano, że opłatę tę należy uiścić na rachunek organu w czterech kwartalnych ratach płatnych w określonych terminach. Informacja ta została doręczona w dniu 5 marca 2018 r. Wyjaśniono, że skarżący korzysta z usług wodnych na podstawie pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód podziemnych. Podniesiono, że zaistniała przesłanka obligująca organ do wydania decyzji określającej wysokość opłaty stałej, albowiem skarżący nie wniósł na rachunek bankowy drugiej raty kwartalnej.

Niewniesiona w terminie druga rata kwartalna opłaty stałej za pobór wód podziemnych stanowi zaległość podatkową, od której, stosownie do art. 53 § 1 Ordynacji podatkowej, naliczane są odsetki za zwłokę i która podlega obowiązkowi niezwłocznego jej uiszczenia, nie później jednak niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji. Natomiast odsetki za zwłokę nalicza podmiot zobowiązany i wpłaca bez wezwania. Wyjaśniono, że stawka odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych wynosi 8% kwoty zaległości w stosunku rocznym. Pouczono skarżącego, że od decyzji stronie służy odwołanie do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w B. w terminie 14 dni od doręczenia decyzji.

Skarżący wniósł skargę na powyższą decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie, domagając się jej uchylenia jako naruszającej prawo oraz orzeczenie o kosztach postępowania według norm przepisanych.

Wojewódzki Sąd Administracyjny odrzucił skargę gospodarza z powodu jej niedopuszczalności a mianowicie niewyczerpania trybu zaskarżenia decyzji w administracyjnym toku instancji.

Stosownie do treści art. 52 § 1 ustawy prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka. Przez wyczerpanie środków zaskarżenia należy rozumieć sytuację, w której stronie nie przysługuje żaden środek zaskarżenia, taki jak zażalenie, odwołanie lub ponaglenie, przewidziany w ustawie (§ 2). Przepisy te wyrażają generalną zasadę subsydiarności skargi, tj. jej wniesienie do sądu administracyjnego wymaga uprzedniego uruchomienia środków prawnych dostępnych w administracyjnym toku instancji.

W niniejszej sprawie przedmiotem skargi jest decyzja wydana na podstawie art. 271 ust. 7 ustawy prawo wodne, zgodnie z którym jeżeli podmiot obowiązany do ponoszenia opłat za usługi wodne zaniechał wykonania obowiązku wniesienia opłaty za usługi wodne właściwy organ Wód Polskich określa wysokość opłaty stałej w drodze decyzji. Jak słusznie bowiem wskazuje organ opłata za usługi wodne

Opłata za wodę a skarga do sądu administracyjnego

Kategoria: Aktualności

Opublikowano: piątek, 18, styczeń 2019 15:38

Patrycja Grebla-Tarasek

Odsłony: 2466

niewiszczona w terminie jest z mocy art. 300 ust. 1 ustawy prawo wodne, zaległością podatkową, o czym organ orzeka w drodze decyzji. Zatem nie jest to decyzja tożsama z decyzją wydawaną na podstawie art. 273 ust. 6 ustawy prawo wodne, na którą służy – zgodnie z art. 273 ust. 8 – bezpośrednio skarga do sądu administracyjnego, gdyż taka decyzja jest wydawana po rozpatrzeniu reklamacji, stanowiącej swoisty środek zaskarżenia. Tymczasem decyzja będąca przedmiotem skargi w niniejszej sprawie jest decyzją pierwszoinstancyjną, od której służy odwołanie do właściwego dyrektora regionalnego zarządu gospodarki wodnej Wód Polskich. Przy czym należy podkreślić, że w treści zaskarżonej decyzji jest prawidłowe pouczenie o prawie do wniesienia odwołania do Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich.

Postanowienie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 29 listopada 2018 r., Sygn. II SA/OI 720/18

Źródło: [CBOSA](#)